[2022] 15 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 633

ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ

ਬਨਾਮ

ਲਾਲੀ @ ਮਨੀਕੰਦਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦਿ

(2022 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1750-1751)

ਅਕਤੂਬਰ 14, 2022

**[ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੁਰਾਰੀ, ਜੇ.ਜੇ.]**

*ਪੀਨਲ ਕੋਡ - ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 34 - ਇਕਲੌਤੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ-ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਪੀੜਤ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਆਰ / ਡਬਲਯੂ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੋਵਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਸੀ ਭਾਵ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰ ਵਿਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਏ 1 ਨੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਸੱਜੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪੀੜਤ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਸ਼ੈੱਡ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪੀੜਤ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਪਹੁੰਚਾਈਆਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ - ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ - ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ - ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਰ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਕਲੌਤੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਕਤ ਗਵਾਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਜੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਹੈ, ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਫਆਈਆਰ/ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਸਥਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।*

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਆਯੋਜਿਤ: 1. ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਧਿਐਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੋਵਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੈ. ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਕਾਰ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਵਿੰਡ ਸਕ੍ਰੀਨ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਏ1 ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸੱਜੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ੈੱਡ 'ਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਸ਼ੈੱਡ 'ਚ ਜਾ ਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸ਼ੈੱਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ ਭੱਜ ਗਏ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਏ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੱਟਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 6][640- ਡੀ - ਜੀ]

2. ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੋਵਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੈ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਸਥਾਪਤ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇ। ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ./ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਇੱਕ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੈ. ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਰ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਕਲੌਤੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,

**ਜੇ ਉਕਤ ਗਵਾਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ। [ਪਾਰਸ 7 ਅਤੇ 8] [640- ਜੀ-ਐਚ; 641-ਏ-ਡੀ]**

***ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੋਚੀ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ*** **(2002) 6 ਐਸਸੀਸੀ 81: [2002] 3 ਐਸਸੀਆਰ 1;** ***ਕੁੰਜੂ ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ,*** **(2004) 9 ਐਸਸੀਸੀ 193: 2003 (7) ਜੇਟੀ 114 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।**

**<u>ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ</u>**

**[2002] 3 ਐਸਸੀਆਰ 1 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪੈਰਾਂ 3.4**

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2022 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1750-1751.

ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 12.06.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਮਦੁਰਈ ਬੈਂਚ ਵਿਖੇ 2017 ਦੇ ਸੀਆਰਐਲ ਏ (ਐਮਡੀ) ਨੰਬਰ 270 ਅਤੇ 362 ਵਿੱਚ.

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਡਾਕਟਰ ਜੋਸਫ ਅਰਸਤੂ ਐਸ., ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂਪੁਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼ੋਭਿਤ ਦਿਵੇਦੀ, ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਮਹਾਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ.

ਰਾਓ ਰਣਜੀਤ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

**ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ**

**ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.**

1. ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 12.06.2018 ਨੂੰ ਮਦੁਰਈ, ਮਦੁਰਈ ਵਿਖੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 270/2017 ਅਤੇ 362/2017 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 302 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ 34 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

2. ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ - ਅਸਲ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰਵਾਨਨ ਦੇ ਕਤਲ ਨੂੰ ਮਾਰਨ/ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਦੋਸਤ ਸੇਲਵਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਪੇਰੀਆਵਨ @ ਮੁਰੂਗਨ ਵਿਚਕਾਰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, 31.07.2013 ਨੂੰ ਸੇਲਵਕੁਮਾਰ ਦਾ ਕਤਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰਵਾਨਨ ਨੇ ਸੇਲਵਕੁਮਾਰ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਦੋ ਪਹੀਆ ਵਾਹਨ 'ਤੇ ਕਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਮ੍ਰਿਤਕ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਸਵਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਰ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰ ਦੀ ਵਿੰਡ ਸਕ੍ਰੀਨ ਨੂੰ ਅਰੂਵਲ ਨਾਲ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ।

ਏ 1 ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸੱਜੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰਵਾਨਨ ਨੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰਵਾਨਨ ਦੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਮਹਿੰਦਰਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮ 02.08.2013/17.08.2013 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 341, 506(2), 302 ਅਤੇ ਟੀਐਨਪੀਡੀਐਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 2014 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 254 ਵਜੋਂ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ।

2.1 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ 21 ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 36 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਅਤੇ 16 ਪਦਾਰਥਕ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 313 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ, ਪੀਡਬਲਯੂ 2, ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1, ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 6 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਏ 1 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਆਰ / ਡਬਲਯੂ 34 ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਏ 2 ਅਤੇ ਏ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ 1,000/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ।

2.2 ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"9. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ:

(i) ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ 31.07.2013 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 01.30 ਵਜੇ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਦੁਪਹਿਰ 01.45 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ,

ਮਹਿੰਦਰਨ ਦੁਆਰਾ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ। ਉਕਤ ਮਹਿੰਦਰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ii) ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਤੋਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.6 ਤੱਕ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.2, 3 ਅਤੇ 5 ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਾਲਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.4 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.4 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਦੁਪਹਿਰ 2.30 ਵਜੇ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.2 ਦੇ ਕੱਚੇ ਸ਼ੈੱਡ ਦੇ ਬਾਹਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ 8 ਤੋਂ 9 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੇਸ ਇੱਥੇ ਤਿੰਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(iii) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਪੀਡਬਲਯੂ.1 ਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਘਟਨਾ ਦੇ 5 ਤੋਂ 10 ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਸੀ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.4 ਦੋਵੇਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਮਹਿੰਦਰਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਮਹਿੰਦਰਨ; ਦਸਤਖਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.4 ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਗਲਤੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਐਕਸ.ਪੀ.20 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਿੱਛੇ ਐਕਸ.21 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਸ.ਪੀ.20 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਸਲ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(iv) ਪੀਡਬਲਯੂ 20 ਸਬ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਥਾਣੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 7 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਹੈ, ਐਫਆਈਆਰ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਤੋਂ 2 1/2 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਐਫਆਈਆਰ ਸ਼ਾਮ 7.00 ਵਜੇ ਹੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਇਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਵਰਣਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਸੌਂਪਣ ਵਾਲੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਦਤਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(v) ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. 1 ਨੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਭਾਵ 01.08.2013 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਲ ਅਤੇ ਏ 3 ਨੂੰ 02.08.2013 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਏ2 ਨੂੰ 17.08.2013 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(vi) ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਕੋਲੋਂ ਅਰੂਵਲਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ.1 ਕ੍ਰਾਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਅਰੂਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ, ਯਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ।

(vii) ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਅਰੂਵਲ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਬਲੱਡ ਗਰੁੱਪ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਐਕਸ.ਪੀ.16 ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਨੇ ਗਏ ਕੱਪੜਿਆਂ ਅਤੇ ਅਰੂਵਲਾਂ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੀਡਬਲਯੂ.21 ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਲੱਡ ਗਰੁੱਪ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਗੰਭੀਰ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 161 (3) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੇਜਣ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ।

2.3 ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਰਾਜ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

3. ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਡਾ ਜੋਸਫ ਅਰਸਤੂ ਐਸ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਓ ਰਣਜੀਤ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ।

3.1 ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 302 ਆਰ /ਡਬਲਯੂ 34 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਕੇ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

3.2 ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਘਟਨਾ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

3.3 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ। ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰ ਵਿਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਏ 1 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸੱਜੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸ਼ੈੱਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਅਤੇ ਭੱਜ ਗਏ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੋਵਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਘਟਨਾ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸਾਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਲੈ ਗਏ ਹਨ।

3.4 ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ***ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੋਚੀ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ, (2002) 6 ਐਸਸੀਸੀ 81 (ਪੈਰਾ 35)*** ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 302 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ 34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.

4. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

4.1 ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

4.2 ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਛੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ - ਪੀਡਬਲਯੂ 2, ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਕਾਰਨ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

4.3 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਹਿੰਦਰਨ ਜਿਸ ਨੇ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੋਰ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਉਪਲਬਧ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਇਕਲੌਤੇ ਗਵਾਹ - ਪੀਡਬਲਯੂ 1 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

4.4 ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੱਟਾਂ ਬਾਰੇ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਘਟਨਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,

ਉਹ ਸ਼ੈੱਡ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੂੰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

4.5 ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

4.6 ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ***ਕੁੰਜੂ ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ, (2004) 9 ਐਸਸੀਸੀ 193 (ਪੈਰਾ 9 ਅਤੇ 10)*** ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

5. ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਟਾਰ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

6. ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਪੂਰੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੋਵਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੈ. ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਕਾਰ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਵਿੰਡ ਸਕ੍ਰੀਨ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਏ1 ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸੱਜੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ੈੱਡ 'ਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਸ਼ੈੱਡ 'ਚ ਜਾ ਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸ਼ੈੱਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ ਭੱਜ ਗਏ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੈੱਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਏ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੱਟਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

7. ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਅਸਲ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਹਿੰਦਰਨ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੋਵਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੈ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਸਥਾਪਤ ਜਾਂ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇ। ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ 'ਚ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ./ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

8. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਇੱਕ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਰ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਕਲੌਤੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਕਤ ਗਵਾਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ।

9. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਸਥਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 302 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ 34 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 302 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ 34 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ/ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ/ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

10. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅੰਕੀਤ ਗਿਆਨ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।
(ਸਹਾਇਕ: ਰਾਹੁਲ ਰਾਠੀ, ਐਲਸੀਆਰਏ)

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Yadwinder Singh
Enrl. No. P/956/2016